

stillede. Dette har man villet dable, man har villet misbillige, at Regjeringen brugte de Midler, der vare blevne bevilgede i et andet Niemed, til at skaffe en Medhjælper tilstede ved Siden af den Mand, som antoges ikke fuldstændigt at fyldestgjøre i sin Post. Nu forekommer det mig, at dette er en meget mild Maade at imødegaae en saadan Regjeringshandling paa, og derfor, ihvorvel jeg var imod, at man foretog denne Medsættelse her i Thinget, forekommer det mig dog, da det nu engang er blevet vedtaget af Thinget, og Fleertallet altsaa har billiget den bestemt udtalte Anskuelse fra deres Side, som stillede Forslaget om Medsættelsen, at den ærede Cultusminister maatte kunne lade denne Sag passere, og at han maatte have forventet, at han, forsaavidt han vilde være kommen til at mangle Midler paa denne Post, saaledes som han har oplyst i Landstinget, hvad jeg antager, at det ærede Thing er bekendt med, vilde finde Imødekommelsen fra Folkethingets Side, naar han kun ikke i det eneste Punkt, som Thinget i særdeleshed vilde imødegaae, havde vist en særdeles Vebholdenhed ved sin Mening. Men kort sagt, det forekommer mig, at man med Rette kan sige, at Finantsloven har en dobbelt Egenkab, og at det er i Henhold dertil, at der stilles Anmærkninger, og at de opretholdes. Den aarlige Finantslov er en Bevillings- og Udbetalingslov for det Finantsaar, som den særligt angaaer, men den griber tillige ind ligesom en anden Lov i de bestaaende Forhold, og derfor er det, at der er en Bestemmelse, som giver disse Bemærkninger en fortsat Varighed ud over det enkelte Aar. Dette er en Omstændighed, som Ingen bør overse, naar der gjøres Anker over Rigsdagen, og navnlig over Folkethinget, fordi det indsætter slige Bemærkninger. Det er ikke min Mening dermed at ville have sagt, at Landstinget skulde være stillet til disse Anmærkninger anderledes, end det er stillet ligeoverfor ethvert andet Lovforslag. Det er naturligt, at det ikke er det, det indbrømmer jeg gerne; men derimod kan jeg ikke indbrømme, at Landstinget principielt kan modsætte sig, at der findes Bestemmelser af denne Art. Disse Bestemmelser ere efter min Mening, naar der er Strid om dem, netop særdeles egnede til

at diskuteres af de to Thing gennem et Fællesudvalg, og man maa da der see ved gjenfaldig Imødekommelsen at enes om Noget, som muligt kan finde Tilslutning fra begge Things Side. Det er netop paa Grund af denne Finantslovens dobbelte Egenkab, at jeg mener, at vi ere i vor gode Ret, og at det efter de Udtalelser, der ere fremkomne i Landstinget, er absolut nødvendigt, at vi fastholde de Forslag, som her ere opstillede, og idetmindste forsøge paa, om Landstinget dog ikke vil give efter i nogle Punkter, saa at der ikke skal gribes til det Yderste. Iøvrigt er det jo de ærede Ministre, der for en stor Deel ere Skyld i, at vi ere i den nuværende Stilling, og man kan ikke tilskrive Landstinget det alene; men det forstaaer sig, derved ere de jo i deres gode Ret. Jeg vilde alligevel have ønsket, at det ikke havde været dem, der havde sat de to Thing i Opposition imod hinanden, at de ikke havde gjort det uden den yderste Nødvendighed, men en saadan troer jeg dog ikke, Noget vil sige, er tilstede, navnlig med Hensyn til de to Anmærkninger, som ere stillede til Indenrigsministeriets Budget. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg paa det Indstændigste skal tilraade at vedtage de 5 Forslag, som her foreligge fra Udvalgets Mindretals Side.

Bærtelsen: Da jeg faae, at et Mindretal i Udvalget og, som jeg nu hører, et meget stort Mindretal i Udvalget havde foreslaaet at gjenoptage de Anmærkninger, der i Landstinget ere blevne strøgne af Finantsloven, har jeg tilladt mig at gjenoptage endnu en Anmærkning, som jo tidligere er bleven vedtagen her og endogsaa med et temmelig stort Overtal, navnlig ved anden Behandling, hvor Forslaget fik 51 Stemmer for sig og 27 imod sig, hvorimod det ved tredje Behandling fik 45 Stemmer for og 40 imod. I Landstinget er det derimod udgaaet, men rigtignok kun med et Overtal af 15 Stemmer. Jeg har nu tilladt mig at gjenoptage dette Forslag, fordi jeg anseer denne Understøttelse, der tilfalder enkelte geistlige Embeder, for overflødig. Jeg vil sige gjøre den høitærede Kirkeminister opmærksom paa, at det slet ikke